

Vážený pan předseda vlády

Ing. Andrej Babiš
Úřad vlády České republiky
nábřeží Edvarda Beneše 128/4
Malá Strana
11800 Praha 1
odesláno do datové schránky: trfaa33

Vážený pane premiére,

obracíme se na Vás s žádostí o připojení České Republiky k žalobě Polské republiky k Soudnímu dvoru Evropské unie, díky které se Polsko domáhá zneplatnění části článku 17 Směrnice Evropského parlamentu a Rady EU 2019/790, tzv. copyrightové směrnice. Tento článek nutí technologické firmy zavádět automatizované filtry nahrávaného obsahu, které ale nejsou neomylné a budou v praxi zachycovat i zcela legální obsah. Tato cenzura je podle nezávislé právní analýzy spolku Iuridicum Remedium v rozporu s právem na svobodu projevu zakotveným v Listině základních práv a svobod a tudíž i v rozporu s Ústavou ČR. Navíc by rozsudek Soudního dvora, ať už bude jakýkoliv, pomohl tento kontroverzní článek lépe interpretovat a proto by ho následně mohly členské státy využít při implementaci směrnice do svých právních řádů.

Česká pirátská strana dlouhodobě upozorňuje na problémy této směrnice a také na netransparentnost s jakou byla v Evropském parlamentu schválena. Jen těsně neprošel návrh, který by umožnil hlasovat o každém článku směrnice jednotlivě. Tato situace postavila mnohé europoslance do situace, kdy s částí dokumentu souhlasili a s částí nikoli. Za důležité považují také skutečnost, že pro přijetí směrnice během finálního hlasování nehlasoval žádný z českých europoslanců současné vládní koalice, včetně europoslanců zvolených za KSČM. Při následném schvalování Radou EU hned devět států dokument nepodpořilo. Vedle Polska také Belgie, Estonsko, Švédsko, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Slovinsko a Finsko.

Současné znění článku 17 ukládá poskytovatelům služeb, tedy firmám jako například Seznam, Google nebo Facebook, mimo jiné povinnost zamezit budoucímu nahrávání děl chráněným autorským zákonem. Tuto povinnost je takřka nemožné vymáhat manuálně a technologické firmy tedy budou muset instalovat nahrávací filtry, které budou nahrávaný obsah automaticky vyhodnocovat, a tudíž také automaticky mazat. Tyto filtry ale nejsou bezchybné a navíc budou muset být velmi přísné, jelikož článek 17 mluví v tomto kontextu o nutnosti "vynaložit veškeré úsilí". Piráti jsou přesvědčeni, stejně jako více než pět milionů lidí podepsaných pod internetovou petici, že toto opatření povede k cenzuře internetu a k omezení svobody projevu. Tento názor je také sdílen spolkem Iuridicum Remedium, jehož nezávislá právní analýza upozorňuje také na fakt, že napadené odstavce jsou fakticky neslučitelné s odstavci 8 a 9 článku 17 směrnice.

Zároveň je také nezbytné říci, že nejde jen o svobodu projevu na internetu, kterou článek 17 této směrnice tímto omezuje. Jak totiž uvedlo pět států Evropské unie ve společném prohlášení, schválení směrnice může mít negativní dopad také na konkurenceschopnost jednotného digitálního trhu unie. Svým nejednoznačným vyzněním může směrnice vést k nejistotě mezi podnikateli a působit jako brzda

pro budoucí inovace. To je jeden z dalších důvodů, proč by se Česká Republika měla k žalobě připojit. Rozsudek Soudního dvoru EU by totiž také pomohl objasnit, jak článek 17 interpretovat, což by nejistotu na digitálním trhu i mezi členskými státy výrazně zmírnilo.

Tyto důvody považujeme za více než opodstatněné pro to, aby se Česká Republika prostřednictvím Vládního zmocněnce pro zastupování ČR před SDEU k žalobě Polska připojila a zvýšila tak její šanci na úspěch. Zároveň lze tento krok chápat jako součást vzájemné spolupráce na úrovni Visegrádské skupiny.

K této žalobě je možné se připojit nejpozději do 23. září 2019.

S pozdravem,

Ondřej Profant
poslanec, předseda podvýboru pro egovernment

Bc. Marcel Kolaja
místopředseda Evropského parlamentu

Dává se na vědomí, že dopis ve stejném znění byl zaslán rovněž ministrovi zahraničních věcí Tomáši Petříčkovi a ministrovi kultury Lubomíru Zaorálkovi.